

[Poul Hansen (Kalundborg).]

nævne, hvorfor udvalgets flertal ikke har kunnet tiltræde de af det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard stillede ændringsforslag, der findes under nr. 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8 og 9.

Jeg har allerede været inde på ændringsforslaget under nr. 2, der vedrører tjenestetiden i civilforsvarskorpset, og skal ikke sige mere herom.

Ved ændringsforslag nr. 8 og 9 foreslås en ændring af aldersgrænsen for den såkaldte civilforsvarspligt, således at, skal vi sige, pligtalderen indskrænkes fra at gå fra 16 til 65 år til at gå fra 18 til 50 år, dog at man under ekstraordinære forhold kan sætte den op til det, som ministeren har foreslået. Da imidlertid ministerens forslag på dette punkt hovedsagelig tager sigte på ekstraordinære forhold, har flertallet den opfattelse, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards forslag i virkeligheden ikke har større reel betydning, og at der ikke vil være nogen grund til at vedtage det, så meget mindre som det kan være forbundet med visse vanskeligheder under ekstraordinære forhold først at skulle til at udstede særordninger for at tilvejebringe den pligtalder, man anser for fornøden.

Under nr. 7 foreslår det ærede medlem, at der kun kan anlægges beskyttelsesrum i henhold til særlig finansiel bevilling. Da den højtærede minister har bebudet et særligt lovforslag om bygningsmæssige civilforsvarsforanstaltninger, hvorunder også disse rum vil komme til at høre, forekommer det udvalgets flertal, at det ærede medlem ved at stille dette ændringsforslag nærmest har udvist en utidig overforsigtighed, som flertallet ikke synes at der er nogen anledning til at støtte.

Det ærede medlems øvrige ændringsforslag har tre formål for øje, nemlig dels en halvering af civilforsvarskorpset i forhold til ministerens forslag, dels en genoplivelse af den hedengangne CB-ordning, dels endelig en generel indføjelse af de såkaldte militærnægttere i civilforsvarskorpset.

Med hensyn til det sidste — det drejer sig om ændringsforslag nr. 3 — deler udvalgets flertal ganske ministerens betænkelighed ved at lade disse ofte, skal vi sige, noget særprægede mennesker udgøre en så stor del af civilforsvarskorpset, som der efter det ærede medlems ændringsforslag vil blive tale om.

For at genindføre den gamle CB-ordning — det, der foreslås ved ændringsforslag nr. 1 — taler vel den betragtning, at der kan vise sig vanskeligheder ved at skaffe tilstrækkeligt frivilligt mandskab til de forskellige former for kommunal hjælpetjeneste. Skulle der imidlertid være vanskeligheder, har den højtærede minister den udvej enten at be-

nytte § 29 eller at foreslå særlige ændringer i loven, som gør det muligt at foretage fornøden udskrivning. Man kan altså ikke sige, at ændringsforslaget er nødvendigt, i hvert fald er det for tidligt at sige det. Mod det taler dels det forhold, at man næppe kan regne med, at der vil blive et tilstrækkeligt stort antal værnepligtige, der kasseres eller trækker frinummer til militærtjeneste, dels de argumenter, der anføres af indenrigsministeriets luftværnsudvalg af 1946 i betænkningen, og hvoraf det fremgår, at der er forskellige praktiske ulemper forbundet med en genindførelse af CB-ordningen.

I ændringsforslag nr. 1 foreslår det ærede medlem endelig, at der kun skal indkaldes 600 mand til civilforsvarskorpset mod de af ministeren foreslåede 1 200 mand. Det er naturligvis rigtigt, at vi her befinder os på et område, hvor man må skønne over, hvad der er nødvendigt. Når det drejer sig om etablering af et kommunalt brandvæsen, kan man nogenlunde med ro og gjorte erfaringer komme frem til, hvad der er nødvendigt. Det er vanskeligere her. Indenrigsministeriets luftværnsudvalg har imidlertid i sin betænkning skønnet, at korpset burde have den størrelse, som fremgår af årlige indkaldelser på 1 200 mand, og at det så over en vis årrække bør bringes op på 17 000 mand ved mobilisering. Til dette skøn har den højtærede minister sluttet sig, og udvalgsflertallet har ikke turdet tage ansvaret for at gøre hjælpekorpslet mindre. Vi har ikke turdet tage ansvaret derfor, når man tager i betragtning, hvad korpset kan tænkes at komme ud for, hvis den ulykke skulle ske, at en ny krig udbræder og også kommer til at berøre vort land.

Man kan vel nogenlunde generelt sige, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards ændringsforslag i det store og hele bæres af en prisværdig og ædel bestræbelse for at holde det offentliges udgifter så langt nede som muligt; det er klart, at vi allesammen her har en pligt til at deltage i denne bestræbelse, og vi kan altid gøre det i sikker forvisning om, at den vil vinde genklang i befolkningen, et moment, som jeg ikke kan tænke mig det ærede medlem er blind for. Men vi har også en pligt til at sørge for, at de ordninger, som vi ved lovgivningen skaber grundlag for, kan opfylde deres formål, og at der derfor her stilles tilstrækkelige midler og tilstrækkeligt mandskab til rådighed. Der kan være områder, hvor en kneben tilmåling af midler og mandskab ikke kan komme til at gøre uoprettelig skade, men jeg vil mene, at det ligger anderledes med den sag, vi her behandler. Her kan det jo meget vel komme